

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De mulieribus malis & adulteris, ac prostitutis, atque omni vitiorum genere
scatentibus. cap. lxxvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A vsque ad terram: qui soporem morti socians, defecit, & mortuus est. Et ecce Barac sequens Sisaram, veniebat: egressaque Iahel in occursum eius, dixit ei, Veni, & ostendam tibi virum quem quæris. Qui cum intrasset ad eam, vidit Sisaram iacentem mortuum, & clauum infixum in tempore eius.

Benedicta inter mulieres Iahel, vxor Haber Cinæi: & benedicatur in tabernaculo suo. A quam petenti lac dedit, & in phiala principum obtulit butyrum. Cap. 5.

Accedens Abimelech iuxta turrim, pugnabat fortiter: & appropinquas ostio, ignem supponere nitabatur: & ecce vna mulier fragmen molæ desuper iaciens, illisit capiti Abimelech, & confregit cerebrum eius. Qui vocauit quod armigerum suum, & ait ad eum, Euagina gladium tuum, & percute me: ne forte dicatur, quod

B à scemina interfectus sim. qui iussa perficiens, interfecit eum. 1. Reg. 19.

Annunciauit Michol Dauid, dicens, Nisi saluaueris te nocte hac, cras morieris. Deposuitque eum per fenestram. Porro ille abiit, & aufugit, atque saluatus est. Dixit Abigail ad Dauid: In me sit, domine mi, hæc iniquitas. Loquatur obscuro ancilla tua in auribus tuis, & audi verba famulæ tuæ. Ne ponat oro dominus meus rex cor suum super virum istum iniquum Nabal: quoniam secundum nomē suum stultus est, &c. Et ait Dauid ad Abigail, Benedictus Dominus Deus Israël, qui misit hodie te in occursum meum: & benedictum eloquium tuum, & benedicta tu, quæ prohibuisti ne hodie irem ad sanguinem. 1. Reg. 25.

Quis dedit mulieribus texturæ sapientiam, & variegandi scientiam? 1. Reg. 38.

C Mulier fortis corona est viro suo. Qui inuenit mulierē bonā, inuenit bonū, & hauriet iucunditatem à domino. Qui eicit mulierem bonam, eicit bonū de domo sua. Sapiens mulier ædificat domum suam: inspiens extructam quoque manibus destruet. Mulierē fortē quis inueniet? Pretiosior est lapidib⁹ pretiosis. Pro. 12. 18.

Noli discedere à muliere sensata & bona: gratia enim illius super aurū. Mulier si est tibi secundum animam tuam, ne proicias illam. Pars bona mulier bona: in parte bona timētium Deum dabitur viro. Mulier fortis oblectat virum suum: & annos vitæ illius impinguabit disciplina ipsius. Species mulieris exhilarat faciem viri sui: & super concupiscentiam hominis superducit desiderium. Si est lingua curationis, est & mitigationis & misericordiæ, non est vir illius secundum filios hominum. 14. 31. Eccli. 7.

D Verum decorem mentis ornatum puta, Non aut manus quem pingit, aut delet dies: Oculus pudicæ mentis at quem perspicit. Deformitatem rursus at mores malos. Mulierum genus ad lacrimas propensum est: ac mens earum ad misericordiam facile inflecti solet. Nax. in Tetr. Quæ verâ pulchritudo. Cyrill.

Istud mulierem omni sinistra suspitione cavere ostendit, cum accuratius sese minime excolit, nec præter decorum exornat. Verum obnixis precibus & obsecrationibus dedita est, crebroque domo egredi cauet, seseque, quoad eius fieri potest, ab eorum, quibuscum ei genus commune non est, conspectu excludit: vt quæ antiquius habeat domi se tenere, quam intempestiue nugari. Clemens. Quidnam mulierem ab improba suspitione vindicet.

E

DE MULIERIBVS MALIS ET ADULTERIS, ac prostitutis, atque omni vitiorum genere scatentibus.

CAP. LXXVI.

In septimo cum vxor Samson esset ei molesta, exposuit problema. Quæ statim indicauit ciuib⁹ suis. Et illi dixerunt ei die septimo ante Solis occubitum, Quid dulcius melle? quid fortius leone? Qui ait ad eos: Si non arassetis in vitula mea, nõ inuenissetis propositionem meã. Dixit Dalila ad Samson, Quomodo dicis quod amas me, cum animus tuus nõ Iud. 4. 16.

fit mecum? Per tres vices mentitus es mihi, & noluisti dicere, in quo fit maxima fortitudo tua. Cumque molesta esset ei, & multos dies iugiter adhereret, spatium ad quietem non tribuens, defecit anima eius, & ad mortem vsque lassata est. Tunc aperiens veritatem rei, dixit ad eam, Ferrum nunquam ascendit super caput meum, quia Nazareus, id est consecratus Deo, sum de utero matris meae. Si rasum fuerit caput meum, recedet a me fortitudo mea, & deficiam, eroque sicut ceteri homines. Vidensque illa quod confessus ei esset omnem animum suum, misit ad principes Philistinorum, ac mandauit, Ascendite adhuc semel, quia nunc mihi aperuit cor suum. Qui ascenderunt assumpta pecunia quam promiserat. At illa dormire eum fecit super genua sua, & in sinu suo reclinare caput. Vocauitque tonsorem, & rasit septem crines eius, & coepit abigere eum, & a se repellere: statim enim ab eo fortitudo discessit, dixitque, Philistinum super te Samson. Qui de somno confurgens, dixit in animo suo, Egre diar sicut ante feci, & me excutiam, nesciens quod recessisset ab eo Dominus. Quem cum apprehendissent Philistinum, statim eruerunt oculos eius, & duxerunt Gazam vincitum catenis, & clausum in carcere molere fecerunt.

3. Reg. 17. Fecit Salomon quod non placuerat coram Domino: & non adimpleuit ut sequeretur Dominum, sicut Dauid pater eius. Tunc adificauit Salomō phanum Chamos idolo Moab, in monte qui est contra Ierusalem, & Moloch idolo filiorum Ammon. Atque ad hunc modum fecit vniuersis vxoribus suis alienigenis, quae adolebant thura, & immolabant diis suis.

Pro. 5. Fili, ne attendas ad malam mulierem. Fauus enim distillas labia meretricis: quae ad breue tempus demulcet fauces: nouissima autem eius amara sicut absinthium, & acuta quasi gladius biceps. Mulier pretiosas virorum animas capit. Sedes ignominiae, mulier odio habens iusta. Fili, serua mandata mea, & viues: ut custodias te a muliere extranea, & ab aliena, quae verba sua dulcia facit. De fenestra enim domus meae per cancellos prospexi, & video paruulos, confidero ve cordem iuuenem: qui transit per plateas iuxta angulum, & prope viam domus illius graditur in obscuro, ad uesperascente die, in noctis tenebris & caligine. Et ecce occurrit illi mulier ornata meretricio, praeparata ad decipiendas animas, garrula & vaga, quietis impatiens, nec valens in domo consistere pedibus suis, nunc foris, nunc in plateis, nunc iuxta angulos insidians. Apprehensumque deosculatur iuuenem, & procaeuultu blanditur, dicens, Victimam pro salute tua deuoui, hodie reddidi vota mea. Idcirco egressa sum in occursum tuum, desiderans te videre, & reperi. Intexui funibus lectulum meum, stravi tapetibus pictis ex Aegypto, aspersi cubile meum myrrha, & aloë, & cynamomo. Veni, inebriemur huberibus, & fruamur cupitis amplexibus, donec illucescat dies. non est enim vir in domo sua, abiit via longissima. Sacculum pecuniae secum tulit: in die plenae lunae reuersurus est in domum suam. Irretiuit eum multis sermonibus, & blanditiis labiorum protraxit illum. Statim eam sequitur, quasi bos ductus ad victimam, & quasi agnus lasciuens, & ignorans quod ad vincula stultus trahatur: donec transfigat sagitta iecur eius: velut si auis festinet ad laqueum, & nescit quod de periculo illius agitur. Nunc ergo, fili mi, audi me, & attende verbis oris mei. Ne abstrahatur in vis illius mens tua, neque decipiaris semitis eius. multos enim vulneratos deiecit, & fortissimi quique interfecti sunt ab ea. Via inferi domus eius, penetrantes interiora mortis.

Pro. 11. 9. Circulus aureus in naribus suis, mulier pulchra & fatua. Mulier stulta & clamosa, plenaeque illecebris, & nihil omnino sciens: sedit in foribus domus suae super sellam, in excelsio urbis loco, ut vocaret transeuntes per viam, & pergentes itinere suo. Qui est paruulus, declinet ad me. Et vae cordi locuta est, A quae furtivae dulciores sunt, & panis absconditus suauior. Et ignorauit quod ibi sint gigantes, & in profundis inferni conuiuae eius. Sicut vermis in ligno: sic virum perdit mulier mala. Qui retinet adulteram, stultus est & impius. Melius est habitare in terra deserta, quam cum muliere rixosa & iracunda. Tecta perfstillantia eiciunt

18. 21.

27.

A eiciunt hominem in die frigoris de domo sua: sic & mulier maledica virum ex domo sua eicit.

Ab ea, quæ dormit in sinu tuo, custodi claustra oris tui.

Mich. 7.
Eccli. 9.

Non des mulieri animam tuam, nec obuiam procedas meretrici. Cum saltatrice ne affiduus sis, nec audias illam. Virginem ne conspicias: ne fortè scandalizeris in decore illius. Ne des fornicariis animam tuam. A uerte faciem tuam à muliere compta. Cum aliena muliere ne fedeas omninò. Propter speciem mulieris multi perierunt. Vinum & mulieres apostatare faciunt sapientes. Patrem & virum confundit audax: & ab utroque ignominia afficitur. 19. 22.
23. Mulier relinquens virum suum, & statuens hæreditatem ex alieno matrimonio, primò in lege Altissimi incredibilis fuit, & secundò in virum suum deliquit: tertio in adulterio fornicata est, & ex alieno viro statuit filios sibi. Hæc in ecclesiam adducetur, & in filios eius respicietur. Non tradent filij eius radices, & rami eius non dabunt fructum. Derelinquet in maledictum memoriam suam. 25. Non des aquæ tuæ exitum nec modicum: nec mulieri nequam veniam prodeundi. Si non ambulauerit ad manum tuam, confundet te in conspectu inimicorum.

Commorari leoni & draconi magis placebit, quàm habitare cum muliere nequam. Ibid.

Breuis est omnis malitia super malitiam mulieris: & fors peccatoris cadet super eam. Sicut ascensus arenosus in pedibus veterani: sic mulier lingua homini quieto. A muliere initium factum est peccati: & per illam omnes morimur. 26.

C Non des mulieri malæ loquendi libertatem. Mulier ebriosa, ira magna. Fornicatio mulieris in extollentia oculorum: & in palpebris suis agnosceretur. Melior est iniquitas viri, quàm mulier benefaciens. Super mulierem malam bonum est sigillum.

Peccata mulierum, virorum imperitia contrahuntur.

D Mulier opum amans, eiusmodi viro coniuncta, duplex morbus est. Nam & delitias accedit, & voluptatum amorem auget, & cupiditatibus minimè necessariis aculeos subdit, nimirum vniones quosdam, & smaragdos, & hyacinthos excogitans, atque aurum partim fabricans, partim texens, ac per summam ineptiam morbum exaggerans. Neque enim obiter duntaxat ac velut defunctoriè his rebus studet: verùm & noctu & interdum in his curis *Ve. atur.* ac sexcenti adulatores cupiditatibus ipsius obsequentes, tinctores, aurifices, *Ve. uentarios,* textores, ac variandi arte præditos colligunt: nec per assidua ipsius imperia quicquam temporis marito ad respirandum datur. Nulla siquidem opes muliebribus cupiditatibus explendis pares esse queant, nec si annis instar ipsis affluerent. Barbaricum enim vnguentum non secus atque promercale oleum affectant: maris flores, hoc est purpuram, & quæ ex conchis eliciuntur, supra pecudum lanam expetunt. Iam verò aurum ingentis pretij, capillos constringens, partim earum fronti ornamento est, partim collo. Aliud item in zonis est: aliud manus ac pedes quasi vinculis astringit. Gaudent enim opum studiose manicis ac compedibus vinciri, dummodò auro vinciantur. Quando igitur animam curabit, qui vxoris cupiditatibus se in seruitutem addixit? Vt enim imbecille naues à procellis ac tempestatibus, sic infirma maritorum anima ab improbis vxorum affectionibus deprimuntur. Sexti Pythag.
Basi. hom. aduers. diuit.
Lasciua mulieris descriptio.

E Petulantes muliercula, Dei metu è memoria eiecto, ac sempiterno igne contempto, quo die eas ob Resurrectionis memoriam domi sedere oportebat, ac diem illum animo com-
plecti, quo cæli aperientur, ac iudex nobis è cælis apparebit, & Dei buccina, & mortuorum resurrectio, & iustum iudicium, ac remuneratio cuique iuxta opera sua: pro eo, inquam, quod hæc animis versare debebant, atque & ab omnibus improbis cogitationibus pectora sua repurgare, & peccata prius admissa lachrimis delere, ac denique ad occursum Christi in magno aduentus ipsius die sese comparare, excusso seruitutis Christi iugo, proiectis è capite turpitudinis velamentis, contempto Deo atque ipsius angelis, nulla cuiusquam virorum prospectus verecundia affecta, comas expandentes, pallia trahen-
Hom. de ebriet.

H

tes, ac pedibus etiam simul ludentes, procaci oculo, effuso risu, ad saltandum velut furore quodam abrepta, atque omnem iuuenum petulantiam ad seipsum illicientes, chorosque in martyrum templis, ad Urbis suburbia stis, agitant, loca sancta obscenitatis suae officinam effecerunt: atque & aërem meretricis cantibus, & terram impuris pedibus contaminarunt, dum eam saltando ferierunt, iuuenum turbam theatri loco sibi undique constituentes: petulca sane, atque ad extremum insana & gradum nihil sibi reliqui facientes. Hæc ego quonam modo sileam? Quonam rursus modo pro rei atrocitate deplorem?

Vinum nobis harum animarum detrimentum attulit. Vinum, inquam, Dei munus, ad infirmitatis solatium in castis hominibus ac sobrietate præditi concessum, nunc autem petulantia instrumentum intemperantibus & libidinis effectum.

Chrysof. Nullum malum mulieri improba conferendum est. Quidnam inter quadrupedia leone atrocius est? Nihil. Quidnam inter reptilia dracone crudelius? Nihil. Atqui improba muliere & leo & draco inferiores sunt. Testis est mihi sapientissimus Salomon, dicens, Commorari leoni & draconi magis placebit, quam habitare cum muliere mala ac loquaci. Ac ne Prophetam hæc ironice dixisse existimes, ex ipsis rebus accuratè rem intellige. Leones Danieli custodiri sunt: at Iezabel iustum Naboth interemit. Cetus Ionam in ventre custodivit: at Dalila Samsonem abrasum Philistæis tradidit. Dracones & aspidem, & cerasta Iannem in deserto pertimuerunt: at Herodias ipsum in prandio obrundecari iussit. Corui Eliam in monte aluerunt: at Iezabel eundem post pluvie beneficium ad eadem quaesivit. Quid enim dicebat? Si tu es Elias, & ego Iezabel. Hæc faciant mihi dii, & hæc addant, nisi cras hac hora ponam animam tuam sicut vni ex iis, qui mortui sunt. Et timuit Elias: & profectus est, & venit in desertum viam vnius diei, & petiuit animæ suæ ut moreretur. Et dixit: Domine Deus, sufficit. Accipe animam meam à me, quoniam melius est mihi mori, quam vivere. Non enim sum melior, quam patres mei. O rem gravem! Elias Propheta feminam extimuit? ille, inquam, qui totius terrarum orbis imbrem lingua gestabat, qui ignem cælitus verbo detraxerat, ac per orationem mortuos ad vitam reuocarat, feminamne timuit? Certè timuit. Neque enim vlla improbitas cum muliere improba comparari potest. Atque sermoni meo fidem astruit Sapia, dicens, Non est caput nequius super caput colubri: & nõ est malitia supra malitiam mulieris.

Intrepidus Elias mulierem timet. Eccl. 25.

Quot mala per feminam inuenta sunt. O malum ingens, atque acutissimum Diaboli telum! Per mulierem à principio Adama in paradiso sauciavit. Per mulierem Dauidem ad necem Vriæ per dolum inferendam velut furore percitum incitavit. Per mulierem sapientiæ laude præstantissimum Salomonem ad defectionem impulit. Per mulierem fortissimum Samsonem detonsum excæcavit. Per mulierem filios Heli sacerdotis in terram prostravit. Per mulierem cælipetam illum Eliam infestatus est. Per mulierem nobilissimum Iosephum in vinculis tenuit. Per mulierem Ioannem totius mundi lucernam, capitis supplicio affecit. Per mulierem omnes inzulat. Mulier enim impudens nulli parcit. Non leuitæ ratione habet: nõ sacerdotem, non Prophetam veretur. O malum quouis malo peius mulier improba, etiamsi paupertate laboret! Quod si etiam opes habeat, ipsius improbitati subsidiū ferens, duplex malum est, intolerabile animæ, ac fera usque ad eam seua, ut nullis obsequiis deliniri possit. Ego quippe & aspidem blanda manu demulsa miscere scio, & leones, & tigres, & pardos cicuratos leniri. At improba mulier, & cum lacepsitur furit, & cum demulcetur, insolescit. Quod si virum habeat dignitate atque imperio potentem, noctu & interdum sermonibus eum impellens, ad insidiosam cadem acuit, quemadmodum Herodias Herodem. Si rursus pauperem virum habeat, ad iram eum & pugnas excitat. Denique si vidua sit, ipsa per se omnes aspernatur. Neque enim Dei metu linguam frenat, neque ad futurum tribunal oculos conicit. Amicitia leges nescit. Nihil pendit improba mulier virum suum ad mortem tradere. Siquidem iustum illum Iob vxor propria in necem coniciebat, cum his verbis veretur, Dic impium aliquod verbum aduersus Dominum, & morere. O flagitiosam naturam! nõ nefariam animi inductionem! Nulla misericordia commota est, cum mariti sui viscera feruidis pustulis, tanquam ardentibus quibusdam carbonibus exusta, carneque omnes ipsius vermibus correptas vidit. Non ad misericordiam inflexa est, cum eum prorsus

Mulier mala & duplex malum. Tob. 2. iuxta 70.

A sus in se conuolutum & laborantem & angore affectum, atque continuos anhelitus ex intimo pectore ad os agre hians ducentem perspexit. Non ad cōmiserationem emollita est, cum eum, qui quondam regis purpura induebatur, tunc toto corpore nudus in sterquilinio iaceret. Non meminit veteris suae cum eo consuetudinis, quantūq; propter eum gloria, quantūq; opibus florisset. Sed quid? Dic aliquod verbum aduersus Dominum: & mouere. Quid? An vnquam tibi morbo laboranti tale quippiam prolocutus est? ac non potius id egit, vt precibus, & piis largitionibus, morbum abstergeret? Non enim videlicet ipsi ad aliquod tempus immissa castigatio sufficiebat, nisi tu quoque sempiternum ei cruciatū per blasphemiam accerseres? An nescis omne peccatū remissum in hominibus, blasphemiam Mar. 3. autem aduersus Spiritum sanctum non remissum iri, nec in hoc seculo, nec in futuro?

B Vis aliam quoque improbitatem huic parem videre? Vide quæso Dalilam. Etenim illa Iudic. 16. Samsonem fortissimum virum detonsam Philistæis dedit, virum inquam suum & coniugem, quem fouebat, quem mulcebat, quem obsequiis omnibus deliniebat, quem supra seipsum amare præ se ferebat. Quem heri amabat, hodie fallebat. Quem heri amico animo fouebat: hodie, vt falleret, mulcebat. Quamobrem autem? An non pulcher erat? Quis tum temporis illum pulchritudine antecellebat? Nam etiam septem crines, septiformem gratiam adumbrantes, in capite gestabat. An non fortis ac strenuus erat? Vt qui horrendum leonem, dum iter faceret, solus strangulasset, & una asini maxilla Iudic. 14. mille Philistæos prostrauisset? Quin sanctitate quoque præditus erat. Tanta enim ipsius sanctitas erat, vt simulatque aquæ penuria siti correptus orasset, statim ex sicca

C ea maxilla, quam manu tenebat, aquæ fontem emisit, hincque siti medicinam haui Iudic. 15. seruit. Et tamen virum vsque adeo pulchrum, vsque adeo fortem, vsque adeo sanctum, vxor propria tanquam hostem Philistæis prodidit. Ob eamque causam hoc tibi Propheeta præcipit: A coniuge tua caue, ne manifestes ei cor tuum. Cedo, quæ bellua aduersus marem suum vnquam huiusmodi quicquam molita est? Quæ dracena coniugem suum interficere studet? quæ leæna coniugem suum ad eadem tradit? Vides quàm appositè dixerit Sapientia, Non est caput nequius super caput serpentis: & non est malitia super malitiam mulieris. Atque, vt in summa dicam, qui improbam vxorem habet, illud no- Qui impro- bam vxorem ha- bet, iam

D Intolerabilis est mulier, quæ assentationibus demulcetur, quæque vultum tanquam diuinitus præditum quoddam variis floribus ornat, & fuce genas rubicundas reddit, & amodo ac pro sceleribus suis cerusa faciem dealbat, & atramento oculos pingit, & ornamentis aureis collum suum & manus ac comam condecorat, & mollem vestem suam variis vnguentis perfundit. Est præ-punitur. terrea exitiosus laqueus, iuuenē per omnes sensus abducens, atque & ipsius oculos per ornamentum, quem ipsi spectandum obicit, & aures per sermonum suorum blanditias tãquam arte magica inescans.

Mulier iumentum malum, vermis repens, atque in Adamo domicilium habens, mendacij filia, paradisi custodia, Adami expultrix, hostis pernicioza, pacis inimica.

Deus boni & mali scientiam ligno non præbuerat, nec id, quod rationis particeps erat, ex eo, quod ratione carebat, pendere voluerat. Siquidem arbor ea rationis experta erat: homo autem ratione præditus. Itaque lignum illud boni & mali cognitionem non habebat. Nam si eam habuisset, proculdubio rationis quoque particeps fuisset: atque, cum Eua ad sumendum fructum se compararet, ad eam arbor his verbis vti debuisset: Quid agis mulier? Quid fructum meum degustare cupis? Caue comedas: ne moriaris. In perniciem tuam ne decerpere vis. Fructu meo delectaris? At mors ei imminet. An non habes quibus vescaris? Quid igitur non iis fruieris, à quibus periculum abest, sed ea concupiscis, quæ perniciem afferunt? Vis maritum tuum accersam, ac facinus tuum ipsi exponam: vt voluntatem tuam odio infectetur? Vt tu comedas, ille moritur: vt tu oblecteris, ille extinguitur: vt tu cum serpente colloquaris, ille à Deo remouetur. At nihil horum arbor dixit. Quamobrem? Nempe quia sermonis ac rationis particeps non erat, verum legem gestabat. Quemadmodum enim liber, qui totus conscriptus est, per se non loquitur, sed per ea, quæ in ipso continentur: ita arbor illa literarum loco legem pro-

Gene. 2. ferebat. Quam tandem legem? De ligno scientiæ boni & mali ne comedatis. In quacun-
que enim die comederitis, morte moriemini. Quid igitur Moses? Dicat etiam quæ se-
quuntur. Et dixit Deus: Non est bonum hominem esse solum. Faciamus ei adiutricem
similem illi. Adiutricem dixit, non viri carnificem: adiutricem, non impostricem: ad-
iutricem, non insidiatricem: adiutricem, non aduersariam: adiutricem, non eo superio-
rem, sed similem ei. Et accepit, inquit, Deus hominem quem formauerat, & posuit eum

Cur in paradiso voluptatis. Quid igitur assertur, quamobrem Deus Adamum quidem extra
dam^o ex paradiso condiderit, in paradiso autem ex eius costa Euam fabricatus sit? Ecquid e-
tra para- nim non mulierem? quomodo extra paradysum finxit, atque ita demum eam in paradysum
disum cō- transtulit? Nempe ne extra domum suam vagari disceret, sed domi se tenere, atque in
ditus sit, domesticarum rerum curam incumber e. Nam cum, licet in paradiso efficta fuerit, ta-
ac nō item men illic se tenere nequiverit, sed & seipsam hinc extruserit, & maritum eiecerit, quid
Eua, factura erat, si extra paradysum condita fuisset? Ex hac igitur didicerunt improba mu-

1. Tim. 5. liercula de domo in domum circumire. Quas etiam beatus Paulus inf. etans, dicebat: Si-
Iob. 2. mul etiam otiose discunt circumire domos. Hac vxor Iob addidicerat, cum ad maritum
suum diceret, Ego vaga & famula sum, & è loco in locum obambulans, & è domo in
domum. Non abs re dicit, & dicit, id est vaga. & dicit, id est impostorem in seipsa ha-

Maria E- bebant. At ne quis obsecro deinceps in Euam maledicta iaciat. Etenim sancta Deipara
uæ probri virgo ipsius probum deleuit. Quamuis enim Eua petulanter se gessit, cum sermones cum
deleuit. serpente inuit: tamen iniquitatis dolorem per filiorum procreationem abiicit: velut etiam

1. Tim. 2. mentionem fecit Apostolus his verbis, Et mulier quidem seducta fuit in præuacatione.
Saluabitur autem per filiorum procreationem. Quam tandem? Nimirum ex Adamo, li-
bera qui ab eo fluxerunt: ex ipsis rursus, qui post illos extiterunt: deinde Patriarchæ, Pro-
pheta, David, & qui ex eo iuxta carnem ortum traxit, Dominus Iesus Christus, qui mæ-
stitiam propulit, & gratiam inuexit.

Quid est mulier pulchra? Sepulchrū dealbatum, nisi pudicitia prædita sit. Etenim pul-
chritudo & morbo flaccescit, & morte interrumpitur.
Mulieres, quæ pudicitiam in proptulo habent, anteuentere solent, atque ingenuas ma-
& impu- tronas scorta appellant: vt ne quid illæ copulij habeant, quod in eas regerant.
dica.

DE INGLVIE: ET QVOD EA MOR-
tem accersat. CAP. LXXVII.

Gene. 25. **V**ENDIDIT Esau primogenita sua Iacob. Et sic accepto pa-
ne & lentis edulio, comedit & bibit, & abiit, paruipendens
quòd primogenita vendidisset.

Exod. 32. **V**Sedit populus manducare & bibere: & surrexerunt lude-
re. Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Vade, descen-
de. Peccauit populus tuus, quem eduxisti de terra Ægypti:
feceruntque tibi vitulum conflatilem.

1ob. 40. Fortitudo Satanæ est in vmbilico ventris.
Prou. 27. Ne ventrem satures in mensa: ne forte offendas. Anima saturata calcabit K
fauum: & anima esuriens etiam amarum pro dulci fumet. Qui in pueritia deli-
ciis se tradit, famulus erit. In vtero supplantauit Iacob fratrem suum.

Esa. 5. **V**æ qui confurgitis manè ad ebrietatem sectandam, & potandum vsq; ad ve-
speram, vt vino æstuetis. Omnes qui vinum bibunt, confundentur. Erraue-
runt propter siceram sacerdos & propheta: mente alienati sunt propter vinum.

2. Et vocauit in die illa Dominus ad luctum & plactum, ad caluitium & ad cin-
gulum facci: & ecce gaudium & lætitia, occidere vitulos, & iugulare arietes, co-
medere carnes, & bibere vinum. Comedamus & bibamus, cras enim moriemur.

Thren. 4. Qui vesecebantur voluptuosè, interierunt in viis: qui nutriebantur in croceis,
amplexati

